

Thông Tin Liên Lạc

Cha Cassius Correyra, SDB

(Lm Chánh xứ)

ĐT: 0435 318 935

Virginia Carter (Thư ký)

ĐT Văn Phòng Giáo Xứ: (03) 9481 7333

Email: office@olsc.org.au

Website: www.olsc.org.au

Trương mục tài khoản Giáo Xứ

Our Lady of the Southern Cross Parish

BSB: 083347

Account Number: 16647 1224

Cộng Đoàn St. Joseph (Thánh Giuse) (1862)

46 Otter Street, Collingwood Victoria

Đình Xuân Hoàng (BĐD VN) – 0411 453 153

Châu Xuân Hùng (Tiếng Anh) - 0411 806 848

Giờ Lễ: St. Joseph (Thánh Giuse):

Ngày thường: 8:30am (Tiếng Anh/Tiếng Việt)

Thứ Bảy: 6:00pm (Tiếng Anh)

Chúa Nhật 9:00am (tiếng Việt)

St. John (Thánh Gioan):

Thứ 3 đến 6: 9:15am (Tiếng Anh)

Thứ 7: 8:30am và 6:00pm (Tiếng Anh)

Chúa Nhật 9 giờ sáng (Tiếng Ý),

11 giờ sáng & 5g chiều (Tiếng Anh)

Lãnh Nhận Các Bí Tích

Bí Tích Rửa Tội: Theo lịch hẹn

Bí Tích Hôn Phối: Theo lịch hẹn

Bí Tích Hòa Giải: Xin quý ông bà gặp một linh mục trước Thánh Lễ để xin hẹn giờ để được giải tội

Bí Tích Rửa Lễ Lần Đầu và Thêm Sức: Giáo Xứ giúp các học sinh ở các trường công được chuẩn bị lãnh nhận hai Bí Tích. Xin quý ông bà điện thoại đến văn phòng Giáo Xứ để biết thêm thông tin.

Linh mục Chánh xứ

Xin liên lạc với Văn Phòng Giáo Xứ để gặp Cha Chánh xứ Cassius tại văn phòng nhà thờ Thánh Gioan Tẩy Giả - Clifton Hill *rong giờ làm việc từ 10 giờ sáng tới 4 giờ chiều các ngày trong tuần.*

Giáo Xứ Đức Bà Thánh Giá Phương Nam Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Thánh Gioan Hoan Chúa Nhật XXII Thường Niên (C) - 31/08/2025

Thông Báo

1. Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐTC THÁNG 8

Cầu cho việc cùng nhau chung sống: Chúng ta hãy cầu nguyện cho những xã hội nơi mà sự chung sống dường như khó khăn hơn sẽ không khuất phục trước sự cám dỗ đối đầu bởi lý do sắc tộc, chính trị, tôn giáo hoặc ý thức hệ.

2. ĐÓNG GÓP CHO GIÁO XỨ VÀ CỘNG ĐOÀN

Chúa Nhật 24/08

Đợt 1: \$ (Chuyển về địa phận)

Đợt 2: \$542.50

Xin chân thành cảm ơn quý ông bà và anh chị em. Xin quý vị tiếp tục quảng đại đóng góp cho giáo xứ và cộng đoàn chúng ta.

3. NGÀY THÂN HỮU DON BOSCO - 2025

Gia đình Salêdiêng và Con Cái Mẹ Maria Phù Hộ Các Giáo Hữu VN tại Úc Châu xin thông báo đến quý ông bà và anh chị em Ngày Thân Hữu Don Bosco với mục đích quyên góp cho công cuộc từ thiện tại VN, đặc biệt xây dựng một nhà hưu dưỡng cho các cha thầy Dòng Don Bosco đang phục vụ tại Việt Nam hoặc đang truyền giáo tại nhiều phần đất khác nhau trên thế giới. Chi tiết như sau:

● Thời Gian: **Thứ 7, ngày 20 tháng 9 năm 2025 lúc 7:00 tối.**

● Địa Điểm: Trường Trung học Salesian
10 Bosco St. Chadstone Vic 3148

● Liên Lạc:
* Lm Anthony Nguyễn Hữu Quảng
0412 560 445

* Br Phùng Bá Đạt 0407 194038

* Sr Hiếu Lương 0439 573928

* Sr Thủy-Linh 0412 254857

Kính mong quý ông bà và anh chị em hỗ trợ, cũng như mời gọi bạn bè thân quyến cùng tham dự. Xin chân thành cảm ơn quý ông và anh chị em.

4. LỄ KHẨN TRỌN ĐỜI

Ban Đại Diện kính báo đến quý ông bà và anh chị em lễ Tuyên Khẩn Trọn Đời của Thầy Carlos Gusmao SDB với chi tiết như sau:

● Thời gian: **Lúc 6g tối Thứ Bảy, ngày 6 tháng 9**

● Địa Điểm: Nhà thờ Thánh Giuse - Collingwood.

5. DÒNG SALÊDIÊNG DON BOSCO: SỨ MỆNH TRUYỀN GIÁO Ở BANGLADESH

Bangladesh rộng 147.570 cây số vuông, có hơn 170 triệu dân, giáp giới với Myanmar và nằm trong vịnh Bengala. Ranh giới hiện nay của Bangladesh bắt nguồn từ việc phân chia nước Pakistan năm 1947 khi vùng này trở thành phần phía đông của nước Pakistan mới thành lập. Bangladesh là một trong các quốc gia có mật độ dân số đông nhất thế giới và cũng là nước có nhiều người nghèo nhất. Về phương diện tôn giáo 89% tổng số dân theo Hồi giáo, 9% theo Ấn giáo, 1% theo Phật giáo, 1% theo Kitô giáo (đa số theo công giáo). Hiến pháp vẫn coi Hồi giáo là quốc giáo. Mặc dù Hiến pháp xác định quyền tự do tôn giáo, nhưng trên thực tế các tôn giáo khác như Kitô giáo, Ấn giáo và Phật giáo vẫn bị ít nhiều kỳ thị. Kitô giáo đã đến Bangladesh giữa cuối thế kỷ 16 và đầu thế kỷ 17 qua các thương gia Bồ Đào Nha và các thừa sai. Các linh mục thừa sai đã đến rao giảng Tin Mừng tại Bangladesh năm 1855. Nói về sứ mạng truyền giáo của Dòng Don Bosco tại Bangladesh, theo như cha Joseph Cosma Đặng Thế Lâm SDB cho biết, thật ra Dòng Don Bosco đã đến truyền giáo ở vùng đất này vào thập niên 1930, 1940, nhưng vì biến cố năm 1947, khi Ấn Độ bị chia cắt vùng Bengala bị chia đôi bởi một ranh giới tôn giáo với phía tây có dân theo Ấn giáo nằm dưới quyền cai trị của Ấn Độ, và phía đông có dân theo Hồi giáo bị sát nhập vào Pakistan như là một tỉnh và được gọi là Đông Bengala, vì biến cố này các linh mục ngoại quốc đã bị trục xuất. Mãi cho đến năm 1972 các Giám Mục Bangladesh đã liên tục mời gọi Dòng Don Bosco trở lại Bangladesh, và năm 2009 Dòng Don Bosco đã chính thức trở lại với mục vụ truyền giáo ở Bangladesh. Theo như tài liệu của Dòng Salêdiêng Don Bosco thì Cha Francis Alencherry SDB là người tiên phong đến Bangladesh vào ngày 24 tháng 3 năm 2009. Vài tháng sau có thêm 2 linh mục, một linh mục người Ba-lan và một linh mục người Ấn Độ, một năm sau đó có thầy Giuse Phạm Văn Trường SDB thuộc tỉnh dòng Việt Nam và ngày 29 tháng 10 năm 2012 Thầy Joseph Cosma Đặng Thế Lâm thuộc tỉnh dòng Việt Nam được Cha Bề Trên Cả sai đi truyền giáo tại Bangladesh.

Hiện nay có 5 linh mục dòng Don Bosco đang phục vụ ở Bangladesh, trong đó có 2 linh mục người Việt là cha Giuse Phạm Văn Trường, cha Trường nhận lãnh thiên chức linh mục ngày 01 tháng 5 năm 2017 ở Manila, Phi Luật Tân, và cha Joseph Cosma Đặng Thế Lâm, cha Lâm thụ phong linh mục ngày 23 tháng 6 năm 2017 ở Utrail, Bangladesh. Hiện nay Giáo Hội công giáo có khoảng 390.000 giáo dân sống trong 2 tổng giáo phận và 6 giáo phận. Hiện nay Dòng Don Bosco chủ yếu phục vụ ở Giáo Phận Mymensingh. Mục vụ của Dòng Don Bosco tập trung vào các lãnh vực giáo dục, y tế và an sinh cho dân. Các cơ sở giáo dục của Dòng Don Bosco có khoảng 80% học sinh sinh viên không công giáo. Qua đó người trẻ hồi giáo, phật giáo và ấn giáo cũng học biết Chúa Kitô. Các nỗ lực bao gồm nhiều lĩnh vực như đào tạo tôn giáo cho anh chị em giáo dân và lôi cuốn họ dần thân trong các công tác tông đồ, để họ nỗ lực rao giảng Tin Mừng, và có thể đảm trách nhiều nhiệm vụ hơn trong mọi sinh hoạt của Giáo Hội, nói chung là cùng có đức tin của giáo dân. Ngày 23 tháng 8 năm 2025 vừa qua, Tỉnh Dòng Salêdiêng Don Bosco Việt Nam đã long trọng tổ chức chương trình Sinh động Truyền giáo tại cộng thể Xuân Hiệp. Năm nay là năm kỷ niệm 150 năm chuyển xuất phát truyền giáo đầu tiên của Tu hội (1875-2025). Mục đích chính của chương trình là khơi lại ngọn lửa nhiệt thành và cam kết cho sứ vụ loan báo Tin Mừng. Trong bài nói chuyện của Cha Tổng Cố vấn Truyền giáo, cha nói “ngày kỷ niệm này không chỉ là một cái nhìn lại lịch sử mà còn là một lời mời gọi mạnh mẽ cho hiện tại. Ngài nhấn mạnh rằng, tinh thần truyền giáo không phải là một hoạt động bên lề, mà chính là trái tim đang đập của đoàn sủng Salêdiêng”.

Qua bài giảng trong thánh lễ, Cha Tổng Quản lý nhấn mạnh rằng “điều kiện tiên quyết của người truyền giáo là phải ‘có Chúa trong đời’ - một cuộc gặp gỡ cá vị, sâu sắc với Đức Kitô, vì chúng ta không thể cho đi điều mình không có”. Từ đó, Cha mời gọi mọi người can đảm “lên đường” đến những “biên cương mới” không chỉ về địa lý mà còn là biên cương của thế giới kỹ thuật số, của sự thờ ơ và đói nghèo. Ngài kết thúc bằng lời khẳng định tha thiết: Mỗi Kitô hữu, qua Bí tích Rửa tội, đều là một nhà truyền giáo được mời gọi sống chứng tá Tin Mừng trong chính cuộc sống hàng ngày của mình. Bangladesh là một trong 49 nước nghèo nhất thế giới theo danh sách của Liên Hiệp Quốc. Theo như cha Joseph Cosma Đặng Thế Lâm SDB, Giáo phận Mymensingh là một giáo phận nghèo, có khoảng 76,000 giáo dân, làm lụng rất vất vả, nhiều lúc không đủ ăn mặc, và cần nhiều sự giúp đỡ tài chính từ bên ngoài. Cha Nguyễn Ngọc Dũng SDB trong năm nay đã gửi 3,000 Úc Kim đến cho cha Giuse Phạm Văn Trường SDB như là một phần nhỏ đóng góp vào công việc truyền giáo của Dòng Don Bosco ở Bangladesh. Xin cầu chúc Dòng Don Bosco nói chung và cách riêng cho hai cha Giuse Phạm Văn Trường và Joseph Cosma Đặng Thế Lâm luôn được Chúa ban ơn lành, để tiếp tục phát triển sứ mệnh tông đồ giới trẻ với một số ơn gọi Salesian địa phương, và thành công trong việc truyền giáo tại Bangladesh, một vùng đất Hồi giáo là quốc giáo với nhiều khó khăn thử thách!

LỜI CHÚA CHÚA NHẬT XXII THƯỜNG NIÊN - C

Bài Đọc 1 (Hc 3:17-18.20.28-29)

Càng tự hạ, con sẽ được đẹp lòng Đức Chúa.

Bài trích sách Huấn ca.

Con ơi, hãy hoàn thành việc của con một cách nhũn nhặn, thì con sẽ được mến yêu hơn người hào phóng. Càng làm lớn, con càng phải tự hạ, như thế, con sẽ được đẹp lòng Đức Chúa. Vì quyền năng Đức Chúa thì lớn lao: Người được tôn vinh nơi các kẻ khiêm nhường. Kẻ kiêu ngạo lâm cảnh khốn cùng thì vô phương cứu chữa, vì sự xấu xa đã ăn sâu mọc rễ trong nó. Người sáng trí để tâm nghiên cứu các ẩn dụ, kẻ khôn ngoan ao ước có tai thính để nghe.

Bài Đọc 2 (Hr 12:18-19.22-24a)

Anh em đã tới núi Xi-on, tới thành đô Thiên Chúa hằng sống.

Bài trích thư gửi tín hữu Híp-ri.

Thưa anh em, khi tới cùng Thiên Chúa, anh em đã chẳng tới một quả núi sò thấy được, có lửa đang cháy, mây mù, bóng tối và giông tố, có tiếng kèn vang dậy, và tiếng nói thét gầm, khiến những kẻ nghe phải van xin đừng để lời ấy thốt ra với họ nữa. Nhưng anh em đã tới núi Xi-on, tới thành đô Thiên Chúa hằng sống, là Giê-ru-sa-lem trên trời, với con số muôn vạn thiên sứ. Anh em đã tới dự hội vui, dự đại hội giữa các con đầu lòng của Thiên Chúa, là những kẻ đã được ghi tên trên trời. Anh em đã tới cùng Thiên Chúa, Đấng xét xử mọi người, đến với linh hồn những người công chính đã được nên hoàn thiện. Anh em đã tới cùng vị Trung Gian giao ước mới là Đức Giê-su.

Tin Mừng (Lc 14:1-7)

Ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên.

✠ Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

Một ngày sa-bát kia, Đức Giê-su đến nhà một ông thủ lãnh nhóm Pha-ri-sêu để dùng bữa: họ cố dò xét

Người. Người nhận thấy khách dự tiệc cứ chọn cỗ nhất mà ngồi, nên nói với họ dụ ngôn này: “Khi anh được mời đi ăn cưới, thì đừng ngồi vào cỗ nhất, kẻo lỡ có nhân vật nào quan trọng hơn anh cũng được mời, và rồi người đã mời cả anh lẫn nhân vật kia phải đến nói với anh rằng: ‘Xin ông nhường chỗ cho vị này.’ Bấy giờ anh sẽ phải xấu hổ mà xuống ngồi chỗ cuối. Trái lại, khi anh được mời, thì hãy vào ngồi chỗ cuối, để cho người đã mời anh phải đến nói: ‘Xin mời ông bạn lên trên cho.’ Thế là anh sẽ được vinh dự trước mặt mọi người đồng bàn. Vì phàm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên.” Rồi Đức Giê-su nói với kẻ đã mời Người rằng: “Khi nào ông đãi khách ăn trưa hay ăn tối, thì đừng mời bạn bè, anh em, hay bà con, hoặc láng giềng giàu có, kẻo họ cũng mời lại ông, và như thế ông được đáp lễ rồi. Trái lại, khi ông đãi tiệc, hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù. Họ không có gì đáp lễ, và như thế, ông mới thật có phúc: vì ông sẽ được đáp lễ trong ngày các kẻ lành sống lại.”

Đó là lời Chúa

Suy Niệm Lời Chúa

Bài đọc 1 trích từ sách Huấn Ca. Theo truyền thống, người ta xem cuốn sách này chứa đựng những lời dạy của vua Solomon cho các con của mình. Thật vậy, cung giọng của trích đoạn hôm nay cho thấy rõ tâm tình của người cha khuyên nhủ con mình. Người cha trong bài đọc 1 chỉ cho người con những loại người sau: (1) người được yêu mến hơn người hào phóng là người luôn hoàn thành việc mình làm một cách nhũn nhặn (Hc 3:17); (2) người sống đẹp lòng Đức Chúa là người càng làm lớn thì càng tự hạ (Hc 3:18); (3) người sống khiêm nhường là người tôn vinh Chúa qua cuộc sống của mình (Hc 3:20); (4) người bị sự xấu xa ăn sâu mọc rễ trong mình là người kiêu ngạo. Những ai kiêu ngạo bị lâm cảnh khốn cùng thì vô phương cứu chữa (Hc 3:28); (5) người để tâm nghiên cứu các ẩn dụ [ý nghĩa của cuộc sống] là người sáng trí; (6) và người ao ước có tai thính để nghe [nghe Chúa và nghe nhau] là người khôn ngoan (Hc 3:29). Đọc qua những loại người này, chúng ta thuộc loại nào? Thành thật mà nói, chúng ta có một ít của người này và một ít của người kia. Nhưng cuối cùng, người sống khiêm nhường sẽ là người mà chúng ta cần phải trở nên. Vì Chúa Giê-su trong bài Tin Mừng hôm nay ca ngợi những ai sống khiêm nhường và tự hạ. Bài Tin Mừng hôm nay được đặt trong bối cảnh bữa tiệc. Hình ảnh bữa tiệc luôn được sử dụng trong Kinh Thánh để ám chỉ bàn tiệc mà Thiên Chúa dọn trong ngày cánh chung. Đây là điều chúng ta thấy thánh Phaolô trình bày trong bài đọc 2: “Nhưng anh em đã tới núi Xion, tới thành đô Thiên Chúa hằng sống, là Giêrusalem trên trời, với con số muôn vạn thiên sứ. Anh em đã tới dự hội vui, dự đại hội giữa các con đầu lòng của Thiên Chúa, là những kẻ đã được ghi tên trên trời” (Dt

12:22-23). Trong bữa tiệc trên trời này, chúng ta được đến cùng “Thiên Chúa, Đấng xét xử mọi người, đến với linh hồn những người công chính đã được nên hoàn thiện” (Dt 12:23). Nhưng chúng ta không run sợ trước sự phán xét của Thiên Chúa vì khi đến với Thiên Chúa, chúng ta cũng “đã tới cùng vị Trung Gian giao ước mới là Đức Giê-su” (Dt 12:24a). Chính vị Trung Gian giao ước mới này sẽ chỉ cho chúng ta phải làm gì và Ngài sẽ là Đấng bào chữa cho chúng ta. Ngay từ đầu, bữa tiệc này đã có một cái gì đó không ổn, đó là những chủ nhà [ông thủ lãnh nhóm Phariseu] và những người đồng bàn “cố dò xét Người” (Lc 14:1). Tuy nhiên, linh thể thay đổi: thay vì bị dò xét, Chúa Giê-su lại “dò xét” họ. Nhiều lần trong cuộc sống, chúng ta đến với Chúa với một động lực không thuần khiết, đó là muốn “dò xét xem Chúa” có ban cho mình điều mình xin không hay bắt Chúa làm theo ý mình. Chúa vẫn đón nhận và đến với chúng ta. Nhưng Ngài sẽ quan sát để xem chúng ta cần thay đổi gì và chỉ dạy chúng ta. Ước gì chúng ta sẵn sàng nghe theo lời chỉ dạy của Ngài để sống trọn vẹn hơn cho Ngài. Bài Tin Mừng được chia ra làm hai phần: phần 1 chứa đựng lời dạy của Chúa Giê-su cho khách được mời đến dự tiệc (Lc 14:7-11) và phần 2 trình bày lời dạy của Chúa Giê-su cho người mời (Lc 14:12-14). Nói một cách ngắn gọn, bài Tin Mừng nói về những thái độ cần có khi mời khách đến dự tiệc cũng như khi đi dự tiệc. Chúng ta cũng đến dự bàn tiệc Thánh Thể mỗi Chúa Nhật, chúng ta cần có những thái độ như thế nào? Bài Tin Mừng hôm nay là phần đầu của lời dạy đầy khôn ngoan của Chúa Giê-su, là khách mời chính trong bữa tiệc. Những người khác chỉ là “khách dự tiệc.” Thuật ngữ “được mời” tiếng Hy Lạp là Keklemenoi. Trong đoạn Lc 14:1-24, thuật ngữ này mang hai nghĩa, ám chỉ “những người được chọn” hoặc “những người xem mình được chọn.” Trong đoạn trích Tin Mừng, nghĩa thứ nhất, tức là “những người được chọn” được sử dụng. Như vậy, họ cũng được mời với Chúa Giê-su, người khách mời chính. Nhưng ngạc nhiên thay, những người không phải là khách mời chính “cứ chọn cỗ nhất mà ngồi” (Lc 14:7). Hay nói theo hình ảnh dẫn là dành mất chỗ nhất của Chúa Giê-su. Điều này thường xảy ra trong cuộc sống chúng ta. Thay vì để Chúa là Chúa, chúng ta chiếm lấy chỗ của Ngài để được danh dự và vinh quang, để được tôn trọng và phục vụ. Đây chính là bối cảnh mà trong đó lời dạy của Chúa Giê-su về thái độ cần có khi được mời dự tiệc [hay khi được Chúa chọn]. Trong lời dạy của Ngài, Chúa Giê-su dùng hình ảnh tương phản để dạy khách được mời. Ngài dùng cặp tương phản chỗ nhất-chỗ cuối, xấu hổ-vinh dự. Tuy nhiên, một chi tiết chúng ta cần lưu ý là việc sắp đặt chỗ nhất, chỗ cuối là do ông chủ tiệc. Sự tương phản đặt đến cao điểm trong câu kết luận của Chúa Giê-su: “Vi phàm ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên” (Lc 14:11). Trong câu này, Thánh Luca đặt vào sự khôn ngoan của con người một ý nghĩa thần học, đó là Thiên Chúa sẽ không bị lừa dối bởi những kẻ tự nâng mình lên. Tóm lại, chúng ta có thể nhận ra trong lời dạy của Chúa Giê-su cho khách dự tiệc những điểm sau: (1) biết mình là ai trong số khách mời; (2) đừng tự chọn chỗ nhưng theo sự hướng dẫn của chủ tiệc [vâng phục].

Sau khi dạy khách dự tiệc những thái độ cần có khi dự tiệc, Chúa Giê-su hướng dẫn chủ tiệc về việc chọn lựa khách mời. Trong lời dạy này, chúng ta sẽ nhận ra vấn đề đang xảy ra trong cộng đoàn của Thánh Luca. Thật vậy, theo các học giả Kinh Thánh cộng đoàn Thánh Luca không tiếp tục nền luân lý hỗ tương nhiệm nhặt của Hy Lạp – Rôma. Trong nền luân lý đó, bạn bè là những người đặt mọi sự làm của chung. Họ luôn giúp đỡ nhau với hy vọng rằng khi họ gặp khó khăn thì bạn bè sẽ giúp họ. Còn trong cộng đoàn Thánh Luca, các thành viên đến từ nhiều hoàn cảnh sống và quốc gia khác nhau và họ đặt mọi sự làm của chung. Không ai bị loại ra ngoài khi gặp khó khăn. Ai cũng có bốn phận giúp người khác dù họ không phải là bạn của mình. Như vậy, khi có tụ hội ai cũng phải được mời, chứ không chỉ mời những người thân của mình. Điều này không được thực hiện trong cộng đoàn của Thánh Luca. Chi tiết này cung cấp cho chúng ta bối cảnh để hiểu những lời của Chúa Giê-su nói với người chủ tiệc trong bài Tin Mừng hôm nay: “Khi nào ông đãi khách ăn trưa hay ăn tối, thì đừng mời bạn bè, anh em, hay bà con, hoặc láng giềng giàu có, kẻo họ cũng mời lại ông, và như thế ông được đáp lễ rồi. Trái lại, khi ông đãi tiệc, hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù. Họ không có gì đáp lễ, và như thế, ông mới thật có phúc: vì ông sẽ được đáp lễ trong ngày các kẻ lành sống lại” (Lc 14:12-14). Trong những lời này, Chúa Giê-su phân biệt ra hai loại khách mời [mang tính tương phản]: loại thứ nhất bao gồm bạn bè, anh em, hay bà con hoặc láng giềng giàu có. Loại thế khi mời nhóm này là họ sẽ mời lại chúng ta và như thế chúng ta đã được đáp lễ. Đây là điều chúng ta vẫn thường làm trong xã hội hiện nay. Khi có tiệc hay việc gì, chúng ta thường mời những người thân, những người chúng ta biết. Sau đó, khi họ có tiệc hay việc gì, họ cũng mời lại chúng ta. Khi làm như thế, chúng ta không để ý đến loại thứ hai mà Chúa Giê-su đề cập đến, đó là những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù. Khi mời nhóm này, chúng ta không được lợi gì vì họ không có gì để đáp lễ “trong cuộc sống này,” nhưng chúng ta sẽ được đáp lễ “trong ngày các kẻ lành sống lại.” Thánh Luca muốn nhắc nhở các thành viên trong cộng đoàn của mình phải vượt lên trên kiểu tính toán của con người, đó là kiểu tính toán mang tính “hòn đất ném đi thì hòn chi ném lại.” Họ phải sống như những người môn đệ của Chúa Giê-su là những người đã nhận nhưng không thì cũng phải cho đi cách nhưng không (x. Mt 10:8). Họ phải biết nhìn vượt qua những gì là tạm thời để hướng đến những gì là vĩnh cửu. Chỉ những ai có cái nhìn như thế mới biết mở lòng cho những ai thiếu may mắn hơn mình vì họ biết rằng phần thưởng “trong ngày kẻ chết sống lại” thì quan trọng hơn phần thưởng chóng qua trong cuộc sống tạm thời trên trần thế. Tóm lại, điều Chúa Giê-su muốn nói đến trong bài Tin Mừng hôm nay là chúng ta không được loại trừ bất kỳ người nào ra khỏi tình yêu [ra khỏi con tim] của chúng ta dù chúng ta không thu lợi được gì khi chúng ta yêu thương họ. Tình yêu chân thật không đặt quan trọng ở việc mình sẽ lấy được gì từ người khác, nhưng ở việc mình sẽ trao ban điều gì cho người khác.

(Lm Anthony Nguyễn Ngọc Dũng, SDB)